

ANNIVERSARY OF THE FACULTY OF CONSTRUCTION DNIPRO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

O. Solodyankin^{1*}, O. Skobenko¹ & O. Solodyankina¹

¹*Dnipro Polytechnic National Technical University, Dnipro, Ukraine*

* Corresponding author: alex.solodyankin@gmail.com

Abstract. The article is devoted to the history of the creation and development of the Faculty of Construction of the NTU Dnipro Polytechnic all areas of its activities – educational, research, personnel. First of all, the facts and achievements of the departments of the faculty in the education and graduation of mining engineers – mine builders and mine surveyors from the day of the foundation of the Faculty of Mine Construction at the Dnepropetrovsk Mining Institute to the present are given. The first years of the formation of the faculty, its structure, the creation of organizational and methodological foundations for the education of qualified specialists are considered in more detail. The directions of scientific activity under the guidance of leading scientists of the faculty, leaders of scientific schools, examples of the most effective technological developments and significant scientific achievements are shown. The article provides data on the deans of the faculty from the day of its foundation, information on outstanding scientists and graduates of the faculty. The present and the prospects for further development of the departments of the faculty are considered in the prism of preserving traditions in the training of specialists and taking into account the modern challenges of domestic and world problems. The structure of the faculty is given today, a list of directions and educational programs for training specialists. Cited the most important results and achievements of the faculty staff in recent years and plans for the near future.

Keywords: Faculty of Mine Construction, Faculty of Construction, history, Dnepropetrovsk Mining Institute, Dnipro Polytechnic

ЮВІЛЕЙ ФАКУЛЬТЕТУ БУДІВНИЦТВА НТУ «ДНІПРОВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

О.В. Солодянкін^{1*}, О.В. Скобенко¹ & О.А. Солодянкін¹

¹*Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», Україна*

* Відповідальний автор: alex.solodyankin@gmail.com

Анотація. Стаття присвячена історії створення та розвитку факультету будівництва Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», всім сферам його діяльності – освітній, науково-дослідній, кадровій. В першу чергу наведені факти і досягнення кафедр факультету в підготовці і випуску гірничих інженерів – шахтобудівельників та маркшейдерів з дня заснування шахтобудівельного факультету в Дніпропетровському гірничому інституті дотепер. Більш детально розглянуті перші роки становлення факультету, його структуру, створення організаційно-методичних основ підготовки кваліфікованих фахівців. Наведені напрями наукової діяльності під керівництвом провідних вчених факультету, лідерів наукових шкіл, приклади найбільш ефективних технологічних розробок і значних наукових досягнень. У статті наведені дані про деканів факультету з дня його заснування, відомості про видатних вчених і випускників факультету. Сьогодення та перспективи подальшого розвитку кафедр факультету розглянуті в призмі збереження традицій в підготовці фахівців і з урахуванням сучасних викликів вітчизняних і світових проблем. Дана структура факультету на сьогодні, перелік напрямів та освітніх програм підготовки фахівців. Наведені найважливіші результати та досягнення колективу факультету останніх років та плани на найближчу перспективу.

Ключові слова: шахтобудівельний факультет, факультет будівництва, історія, Дніпропетровський гірничий інститут, Дніпровська політехніка

Розвиток освіти і науки, їх спеціалізації та націленість на вирішення конкретних завдань визначаються, перш за все, потребою суспільства, актуальністю або масштабністю поставлених перед ним проблем. Яскравий тому приклад – поява спеціальності «Шахтне будівництво», створення спеціалізованих кафедр і факультетів.

Перша хвиля виникнення й зачину підготовки шахтобудівельників пройшла з початком індустріалізації в СРСР на рубежі 1920-х-1930 років. З 1928 по 1931 рік у Радянській країні почали готувати гірничих інженерів-будівельників: в Московському і Донецьком гірничих інститутах – з 1929 року, Свердловському гірничому інституті з 1930 року, в Криворізькому гірничорудному вузі – з 1931 р. Дніпропетровський гірничий інститут розпочав підготовку шахтобудівельників раніше, ніж інші вузи СРСР – в 1928 році набрали першу групу на цю спеціальність, в 1930 році була створена кафедра «Проходка шахт», а восени 1931 року одержав диплом інженера-шахтобудівельника перший випускник, який пройшов повний курс навчання за цією спеціальністю.

До війни було випущено всього 97 інженерів-шахтобудівельників, але це були висококваліфіковані спеціалісти, які працювали на провідних посадах гірничодобувних і шахтобудівних підприємств, в наукових та проектних установах, у середніх та спеціальних закладах гірничої освіти, у керівних органах галузі тощо [1]. Серед них видатні вчені і керівники найвищого рангу: Щербань О.М., доктор наук, зав. відділом Інституту технічної теплофізики, віце-президент АН УРСР, Волощук С.М. – генеральний директор Акціонерного товариства «Вісмут», Герой Соціалістичної Праці, кавалер трьох орденів Леніна, лауреат кількох Державних премій, Ніколенко І.Л. – начальник ДВГРС Донецької обл., перший директор ВНДІ гірничорятувальної справи та перший генеральний директор ВНВО "Респіратор", Городничев В.М. – кандидат наук, член-кореспондент академії будівництва і архітектури, директор Донецького НДІ надшахтного будівництва та багато інших.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни потреба в інженерних кадрах для відновлення гірничої промисловості була надзвичайно висока. За час німецької окупації майже всі підприємства вугільної промисловості були зруйновані: виробки більшості шахт затоплені, обладнання знищено, поверхневі комплекси перебували в руїнах. У Донбасі були виведені з ладу 314 з 345 основних експлуатаційних шахт, зруйновані машинобудівні та металургійні заводи, міста і шахтарські селища. Для швидкого відродження країни необхідне було вугілля у великих обсягах і в надзвичайно короткі терміни. І не треба забувати, що вугілля в той час – це не тільки паливо для промисловості і цивільного сектора. Це залізничний транспорт, морські та річкові вантажоперевезення. Тому одним із першочергових для економіки країни постало завдання відновлення зруйнованих і будівництво нових, потужних вугільних шахт, для чого потрібні були інженери шахтобудівельники.

Це і дало початок другій хвилі підготовки гірничих інженерів-будівельників і відкриття спеціалізованих підрозділів вузів.

У 1946 р в Київському політехнічному інституті був відкритий гірничий факультет, а в 1948 році створено кафедру шахтного будівництва.

У Новочеркаському політехнічному (в той час індустріальному) інституті в 1946 році був проведений перший набір студентів у кількості 25 осіб на шахтобудівельну спеціальність, а в 1948 році в складі гірничого факультету було створено кафедру «Будівництво гірничих підприємств».

У Ленінградському гірничому інституті в 1947 році була організована кафедра «Будівництво гірничих підприємств і підземних споруд» та розпочато підготовку гірничих інженерів-будівельників.

У створеному в 1950 році Кемеровському гірничому інституті в складі шахтобудівельно-електромеханічного факультету відкрили кафедру «Будівництво підземних споруд і шахт» і також почали готувати шахтобудівельників.

Дніпропетровський гірничий інститут в планах реалізації завдань, що стояли перед країною, завжди на крок випереджав провідні гірничі вузи.

14 січня 1944 року відновлюється діяльність гірничого інституту в Дніпропетровську. Директором ДГІ призначений П.Г. Нестеренко.

9 вересня 1944 року з Караганди в Дніпропетровськ прибуло два ешелони з людьми, майном і обладнанням. Загальна кількість студентів ДГІ, які навчалися в Караганді і були переведені в Дніпропетровськ, склало 299 осіб.

1944/45 навчальний рік був першим роком роботи інституту в рідному Дніпропетровську. У жовтні вже числилося 854 студенти, 178 слухачів підготовчого відділення, 29 техніків-курсантів, 98 штатних викладачів і близько 100 лаборантів. Студенти навчалися на трьох факультетах: гірничому, гірничо-механічному і геолого-маркшейдерському з восьми спеціальностей.

У жовтні 1944 року була відновлена кафедра проведення і кріплення виробок. Завідування кафедрою знову, як і до війни, було покладено на професора Ф.Я. Білаєнка.

Паралельно з цим 1 жовтня 1944 року була створена профілююча кафедра «Шахтне будівництво», на якій відновлено підготовку інженерів-шахтобудівельників. Завідувати кафедрою був призначений професор Б.М. Крамарев.

При реєвакуації інституту контингент студентів шахтобудівельників, прийнятих в Караганді, був

переведений до Дніпропетровська для подовження навчання. Деканом гірничого факультету, до складу якого входили кафедри шахтобудівельного профілю в 1945-1947 рр., був доцент кафедри проведення і кріплення виробок І.С. Маршак, заступником декана – асистент кафедри підземної розробки родовищ А.І. Зільберман.

Уже навесні 1945 року кафедрами проведення і кріплення виробок і шахтного будівництва була набрана перша післявоєнна група шахтобудівельників, а восени цього ж року зроблений ще один невеликий набір. Фахові дисципліни студентам читалися викладачами обох спеціалізованих кафедр.

Однак потреба в кадрах для гірничої промисловості була настільки велика, що одночасно зі стаціонарною формою навчання з 1947 р. організуються Вищі інженерні курси (ВІК) з прискореної підготовки інженерів

для керівних посад та інженерно-технічних працівників. У числі гостродефіцитних

У центрі - декан гірничого факультету І.С. Маршак (праворуч) і заступник декана - А.І. Зільберман . 1946 р.

Гуртожиток студентів

спеціальностей: «Будівництво гірничих підприємств», «Маркшейдерська справа», «Збагачення корисних копалин», «Геофізичні методи розвідки». З 1947 до 1951 р. вищими інженерними курсами завідував доцент І.С. Маршак.

Серед студентів наборів перших післявоєнних років багато учасників Великої Вітчизняної війни – майбутніх викладачів кафедри будівництва і геомеханіки, інших кафедр інституту та виробничників – директор інституту «Дніпродіпрошахт» Є.В. Стрільцов (випуск 1947 р.), проректор з навчальної роботи проф. Н.Я. Біліченко (1949 р.), доцент кафедри Є.М. Тимохін (1949 р.), аспірант і асистент кафедри М.В. Маріщенко (1951 р.), старший викладач кафедри А.Г. Ростовцев (1952 р.), заступник декана шахтобудівельного факультету, доцент Ю.П. Буліч (1953 р.) та ін.

Збір студентів групи ГБ на відновлювальні роботи. Зліва направо: вгорі на машині - Біліченко М.Я., Мунтян І.С., стоять – Охрименко Г.І., Фрідлянд А.М., Тимохін Є.М., Мінеєв П.А., Водоп'янов Н.К., офіцер з військової кафедри. Сидять: Шипілов А.М., (?). 1947 р.

Протягом кількох років після війни студенти поєднували навчання і роботу з відновлення навчальних корпусів ДГІ, відродження з руїн найважливіших підприємств міста, прибирання сміття. Студентські групи шахтобудівельників часто працювали на території зруйнованого заводу ім. Карла Лібкнехта.

На відновленні заводу імені К. Лібкнехта. Зліва: Біліченко М.Я., Тимохін Є.М., Піндіч В.П., Мінеєв П.А., Шипілов А.М. вересень 1947 р.

У 1945/1946 навчальному році майже повністю було відновлено студентський гуртожиток. Будівлі інституту були приведені в експлуатаційний стан тільки в 1951 році. За досягнуті успіхи у відновленні вузу після війни, адміністрація і колектив ДГІ неодноразово відзначалися Міністерством вищої освіти в числі кращих, нагороджувалися почесними грамотами та преміями.

Активно розвивалася художня самодіяльність. У ДГІ діяли: хорівий ансамбль, струнний оркестр, драматичний та хореографічний гуртки. Проводилися спортивні змагання з різних видів спорту, як між факультетами в інституті, так і в рамках міських, обласних і всесоюзних змагань.

Організовано студентське науково-технічне товариство ДГІ, регулярно проводяться конференції за результатами виконаних науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт.

Урочиста зустріч, присвячена 50-річчю від дня заснування Дніпропетровського гірничого інституту. 1949 рік

У 1949 році Дніпропетровський гірничий інститут відзначив свій 50-річний ювілей. До цього часу вуз працював майже в повну силу, хоча деякі навчальні корпуси ще відновлювалися.

Досягнуті в перші повоєнні роки успіхи в справі підготовки інженерних кадрів, вагомі результати виконаних науково-дослідних робіт, величезний внесок у

відновлення країни та інституту після війни були відзначені урядом – Дніпропетровський гірничий інститут нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Велика група співробітників отримала високі урядові нагороди.

За перші 10 повоєнних років, найбільш важких для всієї країни, кафедрами маркшейдерії, геодезії і шахтобудівельного напрямку було підготовлено 420 гірничих інженерів-маркшейдерів, 170 шахтобудівельників, серед яких багато видатних вчених, висококваліфікованих фахівців, керівників виробництва, провідних викладачів.

Основні наукові праці співробітників кафедри в цей період були пов'язані з відновленням і розвитком Донецького, Криворізького і Нікополь-Марганецького басейнів, а також з достроковим виконанням четвертого п'ятирічного плану.

Експериментальними роботами на шахтах Нікопольського марганцевого басейну для схеми розробки руди гідромеханічним способом без застосування кріплення була встановлена низка технологічних параметрів: крок обвалення покрівлі, характер гірського тиску, ширина виїмкового стовпа та ін. Для умов великого гірського тиску був впроваджений спосіб виїмки руди, що отримав назву «ступеневого фронту», який мав широке поширення на шахтах басейну.

Для горизонтальних виробок шахт Донбасу розроблено ефективно металеве кріплення. За значущістю результатів і їх практичного застосування, науковий колектив, керований проф. Ф.Я. Біласнком, відзначений в числі кращих в інституті.

Всі ці досягнення і результати в підготовці кваліфікованих фахівців, виконанні науково-дослідних робіт принесли славу і повагу новому, організованому в ці роки четвертому факультету Дніпропетровського гірничого інституту – Шахтобудівельному. Відповідно до наказу № 327 від 6 липня 1951 року [2], Шахтобудівельний факультет включав три спеціальності: шахтобудівельну; маркшейдерської справи; організації, планування та економіки гірничої промисловості.

Іван Григорович Лисиця – декан шахтобудівельного факультету з 1951 р.

До складу нового факультету увійшли кафедри:

1. Шахтного будівництва. 2. Маркшейдерської справи. 3. Геодезії. 4. Проведення і кріплення гірничих виробок. 5. Теоретичної і будівельної механіки. 6. Організації, економіки і планування гірничої промисловості.

Деканом факультету був призначений талановитий вчений, інженер-маркшейдер, доцент, кандидат технічних наук, гірничий директор, завідувач кафедри геодезії – Іван Григорович Лисиця. Лисиця І.Г. перебував у керівництва факультету до 1958 р.

У наступні роки деканами шахтобудівельного факультету були [3, 4]:

- Кожушко Ю.М. – доцент, кандидат технічних наук (1958-1959 рр.);
- Шишков П.Ф. – доцент, кандидат технічних наук (1959-1961 рр.);
- Севастьянов А.В. – доцент, кандидат технічних наук (1962-1968 рр.);
- Кожушко Ю.М. – професор, кандидат технічних наук (1968-1990 рр.);
- Бандурко В.І. – доцент, кандидат технічних наук (1990-1993 рр.);
- Гаврюк Г.Ф. – доцент, кандидат технічних наук (1993-1998 рр.);
- Усик І.І. – професор, кандидат технічних наук (1998-2019 рр.);

З 2019 року деканом факультету обрано Скобенка О.В., кандидата технічних наук, професора кафедри будівництва, геотехніки і геомеханіки.

Протягом своєї діяльності структура факультету, перелік спеціальностей, та й сама назва факультету змінювалися відповідно до запитів промисловості, що розвивалася, і вимог часу.

Незмінними були загальний напрям підготовки фахівців, їх хороший рівень навчання, високий якісний склад професорсько-викладацького та наукового колективу кафедр факультету.

У 1965 році кафедри шахтного будівництва та проведення і кріплення виробок були об'єднані в одну профілюючу, що отримала назву «Будівництво шахт і підземних споруд» (БШ і ПС) [5]. У 1970-ті роки в складі факультету працюють також кафедри політекономії та фізики, в 1990-і роки – кафедра українознавства і політології. У 1980-х рр. відкриті спеціальності «організація і нормування праці» (1984 р.) і «економіка і управління виробництвом».

Факультет пишається своїми вченими, творцями і керівниками наукових шкіл, провідними викладачами, видатними випускниками.

Серед випускників факультету цих років – ціла низка фахівців, які посіли згодом ключові пости в гірничодобувній галузі, шахтному і

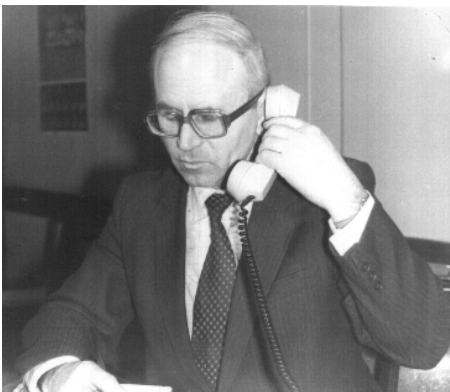

Засідання ДЕК за фахом «Шахтне будівництво». У центрі: декан ШСФ Кожушко Ю.М. і завідувач кафедрою проведення і кріплення виробок доцент І.С. Маршак. 1959 р.

Першотравнева демонстрація. Зліва – студент гр. ГБ-58-1 Рева С.М. 1959 р.

підземному будівництві: Е.В. Полак – заступник міністра з капітального будівництва Мінвуглепрому СРСР, В.І. Полтавець – міністр вугільної промисловості України, директор інституту «Луганськдіпрошахт», Лауреат Державної премії України, А.М. Фрідлянд – начальник комбінату «Екібазгузшахтобуд», М.С. Бурего – начальник комбінату «Донецькшахтобуд», Н.Р. Непоп – начальник комбінату «Дніпрошахтобуд», М.І. Кучерський – голова правління Навойського гірничо-металургійного комбінату, глава концерну «Кизилкумредметзолото» (Узбекистан), двічі Лауреат Державної премії СРСР, Заслужений інженер Республіки Узбекистан, Герой Узбекистану, В.М. Рева – директор ВНДМІ, академік Російської Федерації, Заслужений винахідник Росії і багато інших. Захистили докторські дисертації і стали професорами А.М. Задорожний, М.Ф. Друкований, Б.Є. Халецький, І.Л. Гуменник, В.М. Комір, В.Т. Глушко, Л.Я. Парчевський, О.М. Шашенко, А.М. Роєнко, Є.Г. Петрук та інші.

Більше 20 років вони працювали разом у керівництві ШБФ – Ю.М. Кожушко – декан в 1964-90 рр., Ю.П. Буліч – заст. декана в 1969-95 рр.

На високому рівні виконуються науково-дослідні роботи під керівництвом професорів, лідерів наукових шкіл в області маркшейдерської справи – І.Г. Лисиці, Л.Я. Парчевського, Ю.М. Халимендика, геодезії – О.І. Осецького, геомеханіки і підземного будівництва – О.П. Максимова, О.М. Шашенка, фізики та

хімії процесів – В.В. Соболева, будівництва та геотехніки – В.Г. Шаповала та ін. вчених.

Об'єктами досліджень є шахти Центрального, Східного і Західного Донбасу, Львівсько-Волинського басейну, зсувонебезпечні території Придніпровського регіону та ін. Напрями досліджень пов'язані з проблемами фізичних процесів і технологій гірничого виробництва, підвищення ефективності та безпеки вибухових робіт, наукової організації праці і виробництва. Для отримання результатів використовується сучасне науково-дослідне обладнання. Розроблені нові технології, обладнання, методики і рекомендації мали великий економічний ефект, що підтверджують високу якість і наукову цінність виконаних досліджень.

Лабораторне заняття з матеріалознавства проводить доц. Л.Я. Парчевський. 1974 р.

У 1993 році Дніпропетровський гірничий інститут став Державною гірничою академією України, а в 1997 році їй присвоєно статус Національної.

Відповідно до вимог нових ринкових відносин в 1993 р. в Гірничий академії створений і новий факультет – Економічний. Його основою стали спеціальність «Економіка і організація

гірничої промисловості» і кафедри, що забезпечували підготовку цих фахівців і входили до складу шахтобудівельного факультету.

Незважаючи на це, в структурі шахтобудівельного факультету відбулися істотні перетворення, які розширили сферу його діяльності. З 1997 року кафедра будівництва шахт і підземних споруд розпочала підготовку фахівців вже за двома напрямками: «Будівництво та реконструкція гірничодобувних підприємств» та «Міське підземне будівництво».

Традиційне восени прибирання листя. Студенти гр. ГБ-85-1,2 із зам. декана ШБФ Булічем Ю.П. (сидить праворуч). 1987 р.

*Посвята в студенти
Національного гірничого університету*

Кафедра геодезії, яка раніше була загальноосвітньою і профільною при підготовці інженерів-маркшейдерів, у 2001 році розпочала підготовку інженерів за спеціальністю «Землеустрій та кадастр», напряму «Геодезія».

В цьому ж році шахтобудівельний факультет змінив назву на факультет будівельних геотехнологій, яке більш повно відображало сучасні тенденції освоєння підземного простору, в тому числі і в сфері регулювання земельних відносин.

З гідністю пройшовши складний період 1990 років, обумовлений переходом до ринкової економіки, становленням незалежності України, зміною стратегічних пріоритетів в державі і суспільстві, кафедри факультету досягли певних успіхів у навчальній діяльності, відкрили нові напрями в науково-дослідній роботі, в тому числі в плані співпраці з гірничими підприємствами.

До кінця 1990-х років кафедри не тільки зберегли працездатний і ефективний кадровий склад з провідних вчених і викладачів, а й підготували надійну зміну в числі молодих кандидатів наук, доцентів, відновили прийом до аспірантури та докторантури. І головне досягнення – зберегли спадкоємність поколінь у науковій та викладацькій діяльності, традиції, професіоналізм і націленість на вирішення поточних проблем.

Проф. І. Усик і проф. О. Шашенко на врученні дипломів випускникам

Міжнародна конференція в Польщі – доц. В. Рябчий, проф. А. Шашенко, заст. директора КОМАГ М. Малек, ректор НГУ Г. Півняк

Серед найбільш важливих і значимих досягнень наукового колективу кафедр факультету – Державні премії в галузі науки і техніки, наукові відкриття, премії Президента України для молодих вчених, впровадження нових способів ефективного ведення гірничих робіт, винаходи, нові технічні розробки.

В даний час кафедра будівництва, геотехніки і геомеханіки відкриває ще одну спеціальність – Архітектура та містобудування [6].

Таким чином, заснований в 1951 році шахтобудівельний факультет, що включав спеціальності шахтобудівельного напрямку, маркшейдерської справи і економіки гірничої промисловості, до 2021 року істотно перетворився, змінив назву на «Факультет будівництва» і готує фахівців за наступними напрямками (галузями) і спеціальностями.

Напрямок підготовки – 18 Виробництво і технології:

Спеціальність: 184 – Гірнична справа, програми підготовки (спеціалізації) – Шахтне і підземне будівництво і Маркшейдерська справа.

З огляду на багатoproфільність, рівень акредитації, результати наукової, методичної, культурно-освітньої діяльності, стан інфраструктури, суттєве зростання кадрового та матеріально-технічного забезпечення в 2002 році Національна гірнична академія отримала статус технічного університету і стала Національним гірничим університетом.

З 2006 року кафедра будівництва і геомеханіки (нова назва кафедри БШ і ПС) відкрила нову спеціальність в гірничому вузі – Промислове та цивільне будівництво.

У зв'язку з цими перетвореннями факультет отримав нову назву – Факультет будівництва.

Зустріч ректора Г.Г. Півняка і представників факультету з керівництвом ДХК «Добропіллявугілля»

Дипломник Зінов'єв Д.В. з проектом «Реконструкція автовокзалу «Центральний» і будівництво готельного комплексу». Керівник – асистент кафедри будівельних геотехнологій О.С. Григор'єв. 2006 р.

Напрямок підготовки – 19 Архітектура і будівництво:

Спеціальності: 191 Архітектура та містобудування; 192 Будівництво і цивільна інженерія, 193 Геодезія та землеустрій.

В даний час до складу факультету входять чотири кафедри:

- будівництва, геотехніки і геомеханіки (завідувач – д.т.н., доц. Гапєєв С.М.);
- маркшейдерської справи (завідувач – д.т.н., доц. Кучин О.С.);
- геодезії (завідувач – к.т.н., доц. Рябчий В.В.);
- фізики (завідувач – к.т.н., проф. Гаркуша І.П.).

Підготовку бакалаврів, магістрів і докторів філософії на кафедрах факультету ведуть 70 висококваліфікованих фахівців, в тому числі 17 професорів, 26 доцентів. З них – 6 Лауреатів Державних премій України в галузі науки і техніки, 8 Лауреатів Премій Президента України, 10 академіків галузевих академій наук, 4 автора наукових відкриттів, 5 членів міжнародних наукових організацій, 3 заслужених професора НТУ «Дніпровська політехніка».

У матеріально-технічному відношенні кафедри факультету володіють усіма необхідними лабораторіями та аудиторіями, потрібним навчальним і практичним обладнанням, комп'ютерною технікою та програмним забезпеченням, навчально-методичними матеріалами для якісної підготовки кваліфікованих фахівців.

Лауреати Премії Президента України для молодих вчених: с.н.с. Логунова О.О., н.с. Прокудін О.З., ас. Заболотна Ю.В. 2017 р.

Лауреати Премії Президента України для молодих вчених: Трегуб М.В., Деревягина Н.І., Приходченко Д.В., Соцков В.О. і Лауреати Державної премії України Гапєєв С.М, Вигодін М.О., Солодянкін О.В. 2018 р.

Сучасний світ постійно розвивається, ставлячи перед суспільством нові виклики і випробування. Головними складовими успішної та ефективної роботи університету на сучасному етапі є високий рівень науково-дослідної діяльності, розвиток актуальних напрямів в науці і техніці, створення наукових колективів з широкою участю в них студентів і аспірантів, і багато інших.

Провідні кафедри факультету в даний час відповідають всім необхідним критеріям провідного університету в галузі освіти і науково-дослідної діяльності та в змозі вирішувати завдання будь-якої складності, як в підготовці фахівців високого класу, так і у вирішенні актуальних проблем в галузі гірничої справи, промислового, цивільного і підземного будівництва.

Протягом усієї своєї історії шахтобудівельний факультет – Факультет будівництва об'єднував видатних учених, висококваліфікованих фахівців і викладачів, завдяки творчості, зусиллям і ентузіазму яких він безперервно розвивався, займаючи провідні позиції в наукових дослідженнях, технологічних розробках і в підготовці висококваліфікованих фахівців і вчених для потреб економіки і суспільства.

Декан факультету будівництва з 2019 р проф. Скобенко О.В.

References

1. Солодянкин А.В., Солодянкина О.А. Первые выпускники кафедры строительства и геомеханики НГУ // Перспективы освоения подземного пространства: материалы 6-ї Міжнар. наук.-практ. конф. молодих учених, аспірантів та студентів, 10-11 квітня 2012 р. – Д.: НГУ, 2012. – С. 5-12.

Solodyankyn A.V., Solodyankyna O.A. Pervye vpusknyky kafedry stroytel'stva y heomekhaniky NHU // Perspektivy osvoyennya pidzemnoho prostoru: materialy 6-yi Mizhnar. nauk.-prakt. konf. molodykh uchenykh, 10-11 kvitnya 2012 r. – D.: NHU, 2012. – S. 5-12.

2. Архів НТУ «Дніпровська політехніка». – Опис 1-л. Спр. 455. – 1951.

Archiv NTU "Dniprovskya Politechnika". – Orys 1-l. Spr. 455. – 1951.

3. Факультет строительных геотехнологий. Юбилейный выпуск / А.Н. Шашенко, И.И. Усик, Г.Ф. Гаврюк и др. – Днепропетровск: РИК НГА Украины, 2001. – 58 с.

Fakul'tet stroitel'nykh geotekhnologiy. Yubileynyy vupusk / A.N. Shashenko, I.I. Usik, G.F. Gavryuk i dr. – Dnepropetrovsk: RIK NGA Ukrainy, 2001. – 58 s.

4. Солодянкин А.В. Шахтостроительному факультету – 60 лет! // Материалы междунар. конф. «Перспективы освоения подземного пространства». – Д.: РИК НГУ, 2011. – С. 7-13.

Solodyankin A.V. Shakhtostroitel'nomu fakul'tetu – 60 let! // Materialy mezhdunar. konf. «Perspektivy osvoyeniya podzemnoho prostranstva». – D.: RIK NGU, 2011. – S. 7-13.

5. Шашенко А.Н., Солодянкин А.В., Пустовойтенко В.П. Кафедра строительства и геомеханики Национального горного университета: история, личности, достижения. К.: Новый друк, 2010. – 642 с.

Shashenko A.N., Solodyankin A.V., Pustovoytenko V.P. Kafedra stroitel'stva i geomekhaniki Natsional'nogo gornogo universiteta: istoriya, lichnosti, dostizheniya. K.: Novyy druk, 2010. – 642 s.

6. Солодянкин А.В., Гапеев С.М., Солодянкина О.А. 90 років кафедрі будівництва, геотехніки і геомеханіки НТУ «Дніпровська політехніка» // Український гірничий форум – 2020: Матеріали міжнародної конференції 4-5 листопада 2020 р. – Дніпро: Журфонд, 2020. – С. 25-36.

O. Solodyankin, S. Hapiev, O. Solodyankina 90 years of the Department of Construction, Geotechnics and Geomechanics NTU Dnipro Polytechnic // Ukrainian State Forum - 2020: Materials of the International Conference 4-5 November 2020. – Dnipro: Zhurfond, 2020. – S. 25-36.